

[Erhard Jakobsen.]

eftersom vi jo ikke skal regne med, at lovforslaget bliver vedtaget nu, så der bliver brug for at genfremsætte det, at vi møder gerne og deltager i genfremsættelsen og bliver ved med denne sag fra samling til samling herinde.

Jeg mener, det er helt forkert, at føre beboerdemokratiet ind på den måde, det er sket her. Vi kan da ikke afgøre alt ved demokratisk afstemning. Har man tænkt sig at give sig til at stemme om, hvorvidt der må være børn i en ejendom eller ej? Har man tænkt sig at give sig til at stemme om, hvorvidt der må være stereoanlæg i en ejendom eller ej? Det kan man da ikke. Der må da være visse ting, folk har ret til. Folk har ret til at have børn, selv om guderne skal vide — det er der vistnok nogle der ved noget om — at børn kan anrette flere ulykker i en ejendom, end mange hunde og katte nogen siddende har været i stand til. Man kan da heller ikke forbyde folk at have stereoanlæg. Og her har vi netop løsningen. Hvad er det, man kan gøre? Man kan give nogle regler for, hvor langt folks rettigheder går i forbindelse med deres stereoanlæg, deres hund, deres kat og forskelligt andet.

Jeg mener, at principielt burde dette folketings gribe ind ved at fastslå, at der ikke i en kontrakt lovligt kan indføres, at der ikke må holdes husdyr, simpelt hen. Så vidt burde man gå, og derefter kunne man så gøre moderationerne og sige, at der naturligvis er regulering for, f. eks. hvor store de dyr må være; jeg ved ikke, om man skal sætte grænsen ved kameler eller elefanter eller et andet sted, men naturligvis skal der være begrænsninger. Man kan sætte alle begrænsninger ind derefter, men bare ikke den fundamentale, at man slet ikke må. Dernæst kan der stilles betingelser om, at de folk, der skal holde dyrene, er egnede som dyrepassere. Jeg ved, at de mennesker, der beskæftiger sig seriøst med disse ting, nemlig folk i forskellige dyreforeninger osv., netop fremhæver, at den afgørende fejl i det hele ligger i, at folk tror, de kan holde dyr uden at kende noget til dyr. Det kan være et krav, man kan stille.

Endelig skal der naturligvis tages hensyn til, hvad folk mener ude i ejendommene, men jeg mener, at retten til at have dyr er så kvalificeret, at der skal noget meget kva-

lificeret til at vælte den, og her kunne man f. eks. tænke sig, at beboerdemokratiet kom ind i billedet derved, at man sagde: dog kan $\frac{2}{3}$ eller $\frac{3}{4}$ af beboerne i en ejendom beslutte, at der ikke må holdes dyr. Det er den sidste udvej netop for at sikre, at folk kan flytte hen et sted, hvor der ikke er dyr. Men de fleste afgørelser vil være truffet med 55 pct. mod 45, 57 mod 43 eller måske 51 mod 49, og det er ikke en rimelig måde at gøre det på.

Men som sagt endnu en gang, min compliment til kristeligt folkeparti for, at man er nået så langt, som man er, og mit tilsagn om at være med til at støtte denne sag videre frem.

Wilhelm (VS):

Da vi ikke kommenterede lovforslaget i foråret, synes jeg, vi skylder forslagsstillerne et par bemærkninger til det nu.

Vi mener ikke, at det er administrerbart med den bestemmelse, man har sat ind på det centrale punkt, dér hvor der står: „... for så vidt dette ikke er en ulempe for ejendommen eller dennes beboere.“ Vi kan godt forstå ønsket om at undgå, at den slags afgørelser træffes ved simple flertalsbeslutninger, men realiteten bliver jo den samme efter al sandsynlighed, hvis man går til yderligheder og driver sager på ting som dette her, og derfor mener vi for så vidt, at den løsning, boligministeren har skitseret med standardkontrakten, må være rigtig, mindre bureaukratisk og få samme resultat i virkeligheden.

Der er måske én lille hage ved det, hvor man virkelig kunne tale om menneskelige tragedier, og det er, hvis tilfældigt skiftende flertal går hen og træffer beslutninger så at sige med bagudrettet kraft. Jeg forstod på ministeren, at med den måde, han har formuleret kontrakten på, skulle det ikke kunne lade sig gøre, men medmindre det har gyldighed også for de bestående husdyrhold, eller hvad sådan noget hedder, var der nok et lille problem ekstra at få løst her forhåbentlig på samme ubureaukratiske måde.

Jeg kan ikke lade være med at tilføje, at desværre, så vidt jeg kan se, har forslagsstillerne siden sidst søgt en mere radikal løsning på dette problem, i hvert fald for så vidt angår den private udlejningsmasse, idet man med det begrædelige decemberforlig